

SURINAAMSCH

COURANT

Van Zondag den

6^{den} Maart

S U R I N A M E.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, de Nd. Am. Brik *Hope*,
Kapt. JAMES OTIS, van Wilmington.

UITGEKLAARD.

Den 2den, het Schip *Nicolaas Witsen*, Kapt.
L. WILDSCHUT, naar Amsterdam; lading: 419
vaten Suiker, 53 balen sch. en 2 dito vuile Ka-
toen, en 2 vaten Arraroet.

Den 3den, het Schip *Henriette en Betsy*,
Kapt. G. B. Bos, naar Amsterdam; lading 484
vaten Suiker, 100 balen sch. en 5 dito vuile Ka-
toen, en 1055 $\frac{1}{2}$ Koper.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand Februarij 1831 zijn geboren:

Van het Mannelijk geslacht 9 personen.
" " Vrouwelijk " 5 "

14.

OVERLEDEN.

Van het Mannelijk geslacht 9 personen.
" " Vrouwelijk " 8 "

17.

TE PARAMARIBO OVERLEDEN GEDURENDE DE MAAND
FEBRUARIJ 1831.

Den 1sten, *Lizette Julien*, oud 50 jaren.
Den 4den, *Isak Bueno de Mesquita*,
oud 37 jaren.

Den 7den, *Joseph Negelè*, oud 69 jr. en 4 d.
Den 13den, *Francina van H. M. Dietticher*,
oud 54 jaren.

Den 14den, *Maria -Charlotte Wijnand*,
dochter van *Sophia Charlotte Schöner*, oud
6 jaren en 6 maanden.

Den 16den, *Wilhelmina Henckel*, dochter
van *Cornelia de Graaff*, oud 2 jr. en 5 m.
Idem, *Johanna Maria Geertruida*, dochter
van *Elisabeth Sophia Dietzel*, oud 1 jaar, 1
maand en 8 dagen.

Den 17den, *Hendrik Christoffel Ahlers*,
oud circa 45 jaren.

Den 19den, *Cornelis van de Directie*, oud
40 jaren.

Den 21sten, *Bernard Johannes*, zoon van
Willemina van B. A. Orsinga, oud 6 jr. en 4 m.

Den 23sten, *Esther Delmonte*, Huisvrouw van
Josua Lijon, oud circa 39 jaren.

Den 24sten, *Anna Maria le Franc*, oud
64 jaren.

Idem, *Johanna Catrol*, wed. *Neijman*,
oud 68 jaren en 2 maanden.

Idem, *Solomon Lyons*, zoon van *Uriah*
Lijons, oud 2 maanden en 4 dagen.

Den 25sten, *Jacques van Guicherit*, zoon
van de Negerin *Lisette*, aankomende den Boe-
del *M. E. Scholtzborg*, oud 8 jaren.

Den 27sten, *Mendle Menist*, oud 65 jaren.

Den 28sten, *Dirk Renardus*, oud 35 jaren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE, 9 December. Men ver-
neemt, dat de tijd van betaling van
den eersten termijn der rijks geldleening is
verlengd tot den 15 dezer.

Het Fransche gouvernement heeft niet
toegelaten de ontscheping van de kisten
met geweren van Engeland te Duinkerken,
om te land naar België te worden ver-
voerd. De vaartuigen, welke die geweren
overbragten, zullen nu denkelijk in Osten-
de zijn binnengeloopen, ten gevolge der
opheffing van de blokkade.

De gewezen minister van *Gobbelschroy*
bevindt zich thans te Aken. De heer *Smits*,
welke in Zuid-Nederland te huis behoort,
en aan het departement van binnenlandsche
zaken geplaatst is, is van hier vertrokken.

— Een der ontvangers, alhier met de
invordering der geldleening belast, heeft
gisteren 80.000 gulden in ontvang geno-
men; hij telt er heden 50.000. De vrij-
willige giften over geheel het land begroot
men op anderhalf millioen.

— De heer *Quetelet*, die thans zijne
bediening, als *professeur au musée de Bru-*

xelles, weder hervat heeft, is een der
duizende Belgen, die door Z. M. bewel-
dadigd en uit het niet zijn opgeholpen.
Zijn *observatorium* is grootendeels door
den Koning betaald. Zijne reizen naar
Frankrijk, Engeland en Italië zijn hem
alle door het gouvernement te goed gedaan:
nog kort voor de uitbarsting des oproers,
ontving hij van regeringswege eenige kost-
bare en belangrijke werktuigen; nog ande-
re van dien aard werden voor hem gerced
gemaakt. Wel verre echter van dat gou-
vernement te zijn getrouw gebleven, heeft
hij zich nader gesloten aan die partij, waar-
mede sedert eenige jaren eene oppositie
uitmaakte, en dient nu de verdeders van
zijn eigen vaderland. (*Arn. Courant*.)

ADVERTISSEMENTEN.

Op autorisatie van den President van
het Gemeente Bestuur, wordt bij
deze ter kennis der ingezetenen gebragt,
dat ter voldoening aan art. 47 der regle-
mentaire bepalingen voor de Plaatselijke
en Landelijke Policie, gearresteerd bij
Publicatie van 19/25 November 1828, de
daarbij bedoelde Generale Schouwing
over de Straten, Gebouwen, Grachten,
Waterlozingen, Keukens, Stookplaatzen
enz., in den loop der maand April aan-
staande, door den Eersten Wethouder
zal gehouden worden; — zullende een ieg-
lijk voor zoo ver hem betreft te zorgen
hebben, dat aan de deswegens in ge-
melde Publicatie gemaakte bepalingen, be-
hoorlijk worde voldaan, op pene van te
zullen incurren de straffen tegen de na-
latigen vastgesteld.

Paramaribo den 5 Maart 1831.

De fungerende Secretaris bij het
Gemeente Bestuur,
G. S. DE VEER.

T R A N S P O R T E N.

Den 26sten Februarij 1831. De Wed.
P. WIJNBURG geb. ALBRECHT,
aan J. DE VRIES GERHARDT nom ux.,
van het Huis en Erf, aan de *Steenbak-
kers Graet*, La. D. No. 319.

Den 1sten Maart. J. E. LIJONS Ven-
dumeester, aan J. DE VRIES GERHARDT
nom ux., van de Gronden en Gebouwen
der Plantadje *Kweekhoven*, en Slaven.

Idem. J. E. LIJONS Vendumeester,
aan J. J. G. SPILKER, van de helfte
in de Plantadje *de Eendragt*, aan de
Commetuane Kreek, en Slaven.

H I P O T H E E K.

Den 24sten Februarij. ANNA HEN-
RIETTA BRANDON, eerste Hypotheek,
ten behoeven M. A. WITTERING en
H. BIJLARD, op het Huis en Erf, aan
de voorstad *Zeelandia*, aan den hoek van
de groote *Combéweg* en *Sommelsdijk Straat*,
La. A. No. 118.

Paramaribo den 3 Maart 1831.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, 19 Februarij 1831.

De Gezagvoerder van het Nederlandsch
koopvaardij Schip *Piet Hein*, op
den 13 dezer maand, ter hoogte van de
wooning van de Heeren WITTERING,
hebbende gevischt, een Hollandsch Anker
met houten stok, gemerkt T. S. enz.,
naar gissing zwaar 300 Nederlandsche pon-
den; zoo wordt, als zijnde de eigenaar
van bedoeld Anker onbekend, ingevolge
art. 30 van het Reglement op het Have-
nen alhier, zulks door deze geadvertceerd
met informatie, dat hetzelfde Anker ter
bezigting ligt aan het Hoofd-Magazijn,
en met uitnoodiging aan den genen, de-
welke enig regt van eigendom op het-
zelfde vermeent te hebben, zulks ter ken-
nis van den ondergeteekende te bren-

gen, vóór of op den 19 Maart e. k., ten
einde naargaans met bedoeld Anker zal
kunnen worden gehandeld, zoo als bij
genoemd Reglement bepaald is.

De Havenmeester,
R. H. ESSER.

Derde Advertentie.

* * O N D E R T R O U W D:
ALEXANDER LUDWIG BROCKMANN.

EN
BRIGET SCHWAAN.

Paramaribo, 4 Maart 1831.

De ondergeteekende, op heden deszelfs
volmagt op de WelEdele Heer PIE-
TER VAN ESCH, tot de waarneming zij-
ner belangen ingetrokken, en op nieuw
bij procuratie den Heer C. L. G. LING-
KERS tot deszelfs *Generale Gemagtigde*
aangesteld hebbende; heeft de eer zulks
ter kennis te brengen van zijne respec-
tive begunstigers, in wiens protectie hij
de vrijheid neemt, zich bij voortdoring
aan te bevelen.

J. R. DE VRIES.

Etablissement *Sommels-
dijk*, 4 Maart 1831.

De ondergeteekende in de Courant van
den 5 dezer lezende, dat den WelEd.
Heer J. R. DE VRIES Chir., de Procura-
tie op hem (in dato 2 November 1829)
gepasseerd, zoude gerevoceerd hebben;
brengt ter kennis van de belanghebben-
den: dat hij den 2den dezer, ter Secre-
tarij *Civil*, voor het verder behartigen
van ZEd. zaken, blijkens acte, heeft ge-
desisteerd, uit hoofde de aanhoudende te
doene voorschotten: hem op ult. Decem-
ber 11. blijkens geapprobeerde rekening
competeerende f 6744-65.

Paramaribo den 5 Maart 1831.

PIETER VAN ESCH.

THEODOR CORDUA, is voornemens,
binnen kort deze Kolonie te verlaten.
Bij denzelve legt gerced, eene inteeke-
nings lijst op zes differente gekleurde
Schilderijen, als:

- 2 verschillende gezigten van *Parama-
ribo*, geheel nieuw.
- 1 van het Gouvernements-gebouw.
- 1 van het Waag- en Bank-gebouw.
- 1 van de Roomsche Katholieke Kerk.
- 1 van de *Joden Savana*.

Genoemde zes Platen zullen kosten;
zonder lijsten f 12 - N. Ct., en met brede
vergulde dito f 50 - N. Ct.

De verloting der Meubelen enz. van
CORDUA & Co., zal den 20sten dezer
maand ten hunnen huize plaats hebben.

Paramaribo den 6 Maart 1831.

De eigenaren van diverse in den Boe-
del wijlen den Heer M. E. ARON
gevondene Horologien, Pendulen &c.,
worden voor de laatste maal opgeroepen,
om dezelve binnen vier weken, tegens
betaling der reparatie-kosten te komen
ontvangen; zullende dezelve anders na
verloop van gemelde vier weken, voor
rekening die het mogte aangaan, publie-
kelijk worden verkocht.

Paramaribo den 6 Maart 1831.

Wed. M. E. ARON,
geb. MIRANDA qq.

WORDT TE HUUR GEVRAAGD.

Een oude Neger die nog bekwaam is
om eenig Tuinwerk te verrigten, en
een melk Koe op te passen; — als mede
eene kleine Neger-meid, om hoodschap-
pen te doen. Iemand hierop reflecteren-
de, adresseere zich ter dezer Drukkerij.

Paramaribo den 5 Maart 1831.

Kapitein F. POPKEN, voerende
het Bagentijn Schip *Guiana*,
is willens tegens den 20 dezer, zijn Brie-
venzak te sluiten en de reis naar *Rot-
terdam* te ondernemen. Hij heeft nog
scheeps ruimte voor eenig Koffij en Ka-

toen, en bied voornoemde bodem, Heeren Planters, Administrateurs, Kooplieden, en verdere Ingezetenen ter inlading aan.
Paramaribo, den 4den Maart 1831

Weggelopen zedert eenige dagen, een Neger genaamd FORTUIN, toehorende aan

M. ABRAHAM.

Paramaribo den 5 Maart 1831.

Mengelwerk.

BETOOG VAN DE SCHADELIJKE UITWERKSELS DER CORSETTEN.

(Geschreven voor Dames.)

Niet zonder schroom waagt een schrijver het, de aandacht te vestigen op de nadeelen, welke uit het gebruik van naauwe corsetten ontstaan; want als men zich met de zaken en vooral met den opschik van het schoone geslacht om eenige andere reden bemoeit, dan om de vrouwen lofzettingen toe te zwaaijen, stelt men zich telkens bloot aan strenge berisping en straf, welke vele van haar niet zullen nalaten hun aan te doen, die de stoutheid hebben, zich tegen datgene te verklaren, wat zij tot haar uitsluitend regtsgebied rekenen te behooren. Daar wij echter eeniglijk haar welzijn beoogen, terwijl wij op de nadeelen eener gevaarlijke mode opmerkzaam maken, hopen wij, dat onze geëerde lezeressen wel eenige inschikkelijkheid omtrent ons zullen hebben, en in aanmerking nemen, dat wij haar gaarne zouden bewaren voor eene menigte kwalen, waarvan de eigenlijke oorzaak maar al te dikwijls miskend wordt.

De waarnemingen van een groot aantal kundige mannen hebben ten stelligste bewezen, dat zekere verkeerde gewoonten, ten opzichte van kleeding en beweging, groote wanorden in het gestel en hevige smarten veroorzaken; maar zij hebben hunne aandacht voornamelijk bepaald bij de werktuigen, die het ligchaam schragen en in beweging brengen — bij de beenderen en spieren. Hoe groot nu die nadeelen ook zijn mogen, men moet ze nogtans gering achten, als men denkt aan de verderfelijke uitwerksels, welke dezelfde oorzaken hebben op de meer onmiddellijke werktuigen des levens. Want, al doet de wanorde hiervan zich niet dadelijk kennen door in het oog loopende wanstaltigheden, het onvermijdelijk gevolg toch is een gedurige staat van kwijning en zwakheid, soms ook schielijk verval van krachten, of een smartelijke en vroege dood. Een gevoelig hart hebbende, en overtuigd zijnde, zoo wel van de wezenlijke oorzaak, als van de uitgestrektheid dezer kwalen, kan men de vrouwelijke jeugd de zoetsie genoegens des levens niet aan de dwingelandij van wansmaak en dwaze mode zien offeren, zonder een diep medeliden met zoo vele slagtoffers te hebben, en innig bewogen te zijn bij de gedachte, dat ook volgende geslachten de nadeelen daarvan nog zullen ondervinden.

Maar, wat te doen tegen het geweld der mode, die steeds eene, zoo het schijnt, onweersaanbare heerschappij voert? Heeft men niet vergeefs op rede en ondervinding zich beroepen? Het mogt niet baten, dat het belagchelijke aangetoond, of de ernst der zedekunde gebruikt werd, om het onbetamelijke der zaak te bewijzen. Ja, daar is bij ons geheugen een tijd geweest, waarin de grillige mode de oude keurslijven begon te verwerpen, en met dien stijven grootmoederlijken opschik den spot durfde drijven; maar deze dagen der vrijheid gingen schielijk voorbij. Herstelling van oude vormen ten hove scheen vooral ook met vrouwelijk toosel in het algemeen in verband te staan. Het keurslijf werd verworpen; doch mode gebod het dragen van een corset, en zelfs de dienstmaagden betoonden gehoorzaamheid. Ook onder de mannen wordt hier en daar een dwaas gevonden, die zoo verre zich vernedert; maar het belagchelijke valt ieder in het oog en vindt geene algemeene navolging. Mode heeft aan de vrouwen de corsets opgedrongen; wie zal haar van dezen knellenden dwang bevrijden? Daar is één, tot hertoe nog onbeproefd, middel, dat misschien eene heilzame verandering in dezen zou kunnen bewerken. Wellicht zal het iets baten, dat men haar eenig begrip van den bouw des menschelijken ligchaams poogt te geven, ten einde haar de verschrikkelijke gevaaren te doen opmerken, waaraan zij zich blootstellen, die het teedere ligchaam in een stijf en naauw corset snoeren. Het schijnt ons bijna onmogelijk toe, dat eene vrouw van gewoon verstand eenige, al is het ook oppervlakkige, kennis van ademhaling, omloop des bloeds en voeding verkrijgt, zonder te leven bij de gedachte, aan hoe groote gevaaren zij zich blootstellen, die, tegen de weldadige inzigting der natuur, zich geweldig injigen, om

eene slanke gestalte te vertoonen, ter voldoening aan de willekeurige eischen eener grillige mode.

Dat gedeelte des ligchaams, waarop het corset onmiddellijk eene nadeelige werking doet, is niet alleen een der fraaisten wegens schoonheid en evenredigheid van bevallige vormen, maar bevat ook, en is bestemd om te beveiligen, de werktuigen, die zoo belangrijk en zoo onmisbaar voor het bestaan zelve zijn — de longen en het hart, welke dienen, om adem te halen, het bloed door omloop te zuiveren, en tevens om het weder naar de uiterste einden van het kunstige samenstel der bewerktuiging voort te stuwen. Van de behoorlijke werking dezer deelen hangt onze levenskracht en onze vlugheid af, gelijk ook de frissche kleur der wangen en het vuur der oogen, de blijde vrolijkheid der jeugd en de kalme opgeruimdheid der rijpere jaren. Zijn de werkingen van hart en longen belemmerd, dan volgen onmisbaar doodsche bleekheid des gelaats, sombere kwijning, overhelling tot zwaarmoedigheid, in het oog loopende vermagering, kortom eene meer of min gevaarlijke ziekelijkheid, die den geest nederdrukt en het leven tot een last maakt.

Dat gedeelte onzes ligchaams, waarvan wij spreken, wordt gewoonlijk de borst genoemd. Onze schoonen schijnen, als men naar hare handelwijze mag oordeelen, dezelve eeniglijk te beschouwen als eene ledige en buigbare doos, welke zij naar welgevallen, zonder enig gevaar, kunnen indrukken en zamenknellen, zoo veel zij maar willen. Tot haar ongeluk is het echter niet alzo. De borst bevat edele deelen, welker vrije bewegingen even noodzakelijk voor ademhaling en omloop des bloeds, als deze verrigtingen het voor de gezondheid en het leven zijn. Alles dus, wat den omvang der borst vermindert of de borstholte vernauwt, moet onmiddellijk nadeel toebrengen, daar het de vrije inademing belemmert, en gevolgelijk den vrijen omloop des bloeds door de longen verhindert.

Alle de deelen, die tot de borst behooren en de borstholte vullen, zijn buigzaam en beweegbaar. Uit derzelve natuur en onderlinge betrekking tot elkander blijkt duidelijk, dat elke drukking of zamenpersing ze van de vereischte plaats zal dringen en de zoo belangrijke bewegingen beletten. Daar nu het gedeelte van de borst, waarom men het corset het sterkste toehaalt, juist datgene is, waar de ribben het korste zijn, doch daarentegen het kraakbeen de meeste lengte heeft en zeer buigzaam is, en waar dus de bewegingen voornamelijk moeten geschieden, zoo belet het enge toerijgen dezelve schier te eenemaal; en, het kraakbeen gedwongen zijnde zich naar binnen te buigen, nabij deszelfs vereeniging met het borstbeen, brengt zulks allengs eene zeer verderfelijke misvorming te weeg, die eindelijk niet meer te verhelpen is. En, alsof de nadeelen van het naauw toerijgen nog niet groot genoeg waren, voegt men er een ander werking van kwelling bij, — eene stalen veerkrachtige plaat, of stijve baleinen, die men voor in het reeds te naauwe corset steekt en de geheele lengte van het borstbeen doet beslaan. Door dit middel tracht men te voorkomen, dat het ligchaam deszelfs natuurlijke neiging volge, om zich naar voren uit te zetten en zekere ronding aan te nemen. Daar men dit echter niet geheel kan beletten, moet volgen, dat het gansche gewicht van het bovendeel des ligchaams drukt op het beneden-einde van het borstbeen, hetwelk het meest door genoemde plaat wordt gekneld. De plaats, waar deze schadelijke drukking het meest werkt, is juist tegen het kleine uiteinde der maag. Bij de meesten, die aanhoudend een zeer eng corset dragen, wordt aldaar dan ook eene holigheid ingedrukt, die groot genoeg is, om een gewoon hoenderei te bevatten. Velen hebben daarvan gedurig een pijnlijk gevoel; bij anderen is de aandoenlijkheid, wanneer zij die plaat of stijve baleinen niet dragen, zoo groot, dat eene geringe drukking de hevigste smarten veroorzaakt.

Onder de eerste uitwerksels der zamenpersing door het corset en der drukking van de plaat hebben wij dus te tellen de vermindering der bewegingen en de inwendige misvorming van de borst, benevens dikwerf terugkerende pijnlijkheid, benaauwdheid, en te groote aandoenlijkheid der maag, wier ongestoorde werking zoo noodzakelijk is voor duurzame gezondheid. Waren echter deze kwalen nog de eenige, die er uit voortkwamen, men zou ze dragelijk kunnen achten, maar, wanneer het benedenste gedeelte der borst zamengeperst wordt, moet de lever ter regter zijde naar boven wijken, en brengt aldaar het hare toe tot belemmering in het ademhalen; terwijl aan den linker kant milt en maag, op gelijke wijze door dezelfde oorzaak opwaarts gedrongen zijnde, hetzelfde beletsel veroorzaken. De verrigtingen van alle deze werktuigen geraken in wanorde, naar mate de drukking sterker is,

en de sijne vaten en teedere zenuwen van genoemde deelen meer verplaatst worden. Zoo zware beschadigingen moeten hoogst nadeelig zijn voor die groote verrigtingen, waarvan leven en gezondheid afhangen. Zoo zal de drukking, welke alle deze door het corset teruggedrongene werktuigen op de openingen doen, waardoor het bloed in het hart komt en er weder uitstroomt, den omloop in verwarring brengen. Vandaar ontstaan onregelmatigheden in de werking van het hart, als hartkloppingen, flauwten, bezwijmingen, en soms ook doodelijke ongesteldheden. Het bloed, dat van het hoofd komt, almede in zijnen vrijen loop belemmerd zijnde, hoopt zich daar op, en veroorzaakt hevige hoofdpijnen, eene drukkende zwaarte, zwaarmoedigheid, doodsche bleekheid en akelige loodkleur.

Deze gevolgen, die men ligt kan opmerken, zijn echter slechts de aanvang der kwalen, welke uit dezelfde oorzaak ontstaan. Wanneer de longen zich niet behoorlijk kunnen uitzetten, gelijk wij boven gezegd hebben, kan de lucht niet in genoegzame hoeveelheid met het bloed in aanraking komen, ten einde deze vloeistof die bewerking en zuivering te doen ondergaan, welke dezelve geschikt moeten maken, om het ligchaam in gezonden staat te houden. De waterachtige deelen, de koolstof en andere onzuiverheden, welke het bloed bevat, wanneer dit het geheele ligchaam heeft doorgelopen, kunnen er niet van afgescheiden worden; en het hart ontvangt, om het door het gansche ligchaam te verspreiden, slechts een blaauw zwartachtig vocht, weinig beter dan het teruggevloeide, in plaats van het helder roode bloed, dat vereischt wordt. Indien deze dwang eenigen tijd duurt, wordt allengs de veerkracht van alle ligchaamsdeelen minder, onderscheidene plaatselijke ongesteldheden openbaren zich, en een ziekelijke toestand maakt het kwijnend leven tot een last. Koudheid der uiterste deelen, bleekheid des gelaats, onrustige slaap, verregaande aandoenlijkheid van het zenuwgestel, dat door de geringste oorzaak in verwarring wordt gebracht, zijn de onmiddellijke treurige gevolgen der storing van deze zoo belangrijke verrigtingen.

[Het vervolg luerna]

AANTEKENINGEN UIT DE PAPIEREN VAN WIJLEN Dr. SLOP.

(Uit het Engelsch.)

Eer. Een woord van zonderlinge beteekenis en voor veelvuldig gebruik vatbaar geworden. Een aardig gebruik maakt men thans van hetzelfde in brieven. Begin eenen brief met: *Ik heb de eer*, en gij kunt hem, aan wien gij schrijft, het ergste zeggen; gij zoudt zelfs *de eer kunnen hebben* hem een schurk te noemen. Kunt gij de eer hebben uit iemands naam te schrijven, of op last, dan hebt gij de eer onverantwoordelijk, om het eigen boos hart lucht te geven; grofheden kunnen ongestraft gezegd worden; men kan buiten verantwoording met den bal kaatsen, en hem nog bovendien met doornen voorzien.

Verraad. Verraden. Over het algemeen wordt het eerste gehaat; niet zelden, echter, stelt men prijs op den laatsten. Inzonderheid doen dit zwakke menschen, welke geene veerkracht bezitten; zij willen het goede, maar bedienen zich van een slecht middel, om tot het doel te geraken. Zwakheid en verraad geven dikwijls aanleiding tot zonderlinge verbroederingen en velfverloocheningen.

Kabinet. Beteekent altijd iets geheimzinnigs. Eene vrouw zal somwijlen eerder toegang tot haar hart dan tot haar kabinet verleen. (*) Brieven uit vorstelijke kabinetten zijn veelal als stralen uit de wolk der getuigenis; zij worden of verslaan, zonder dat men ziet, van waar de schok uitgaat.

Opregtheid. Bij vele mannen is zij een dekkleed voor onbeschoftheid. Bij de meeste vrouwen is zij eene deugd, wier bestaan men uit wellevendheid niet wil ontkennen. Bij enkele vrouwen, waar zij wordt gevonden, heeft zij veel van eene fraaie schilderij, welke, na lang bekeken te zijn, nog altijd hier of daar eene kleine fout laat ontdekken. Zie ook *Openhartigheid*.

Gymnastische Oefeningen. Waren bij de Grieken en Romeinen een middel, om de schoonheid van het ligchaam te ontwikkelen en te bevorderen. Bij ons, voor zoo verre zij niet overdreven worden, kunnen zij een middel worden, om door lichamelijke oefening aan den eenen kant te verhelpen, wat er aan den anderen door eene geleerde opvoeding bedorven wordt.

Opvoeding. Gelukt doorgaans beter empirisch dan dogmatisch; dat is te zeggen, de uitkomsten zijn gelukkiger, wanneer het gezond verstand de natuurlijke leiding volgt, dan wanneer men naar stelsels en boeken tracht werkzaam te zijn.

(*) Heeft zij dan minder magt over haar hart, dan over haar kabinet? — *Vert.*